

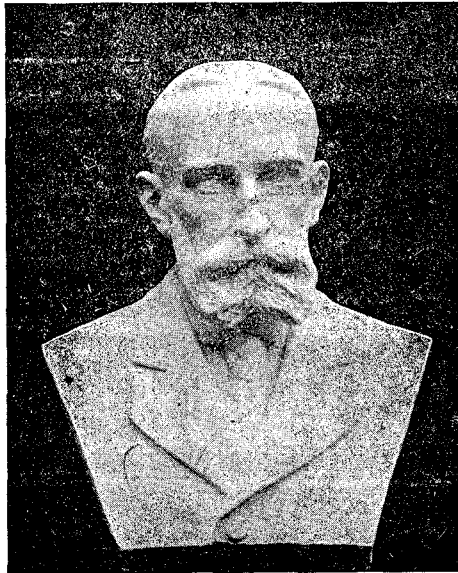
LA FESTA MAJOR DE GRANOLLERS

En memòria d'en Antoni Espí

Nota biogràfica

Nat en la ciutat de Figueres el 21 de gener de 1845, els seus pares, senzills mestres dedicats a la fabricació de pastes per a sopa, prompte, a la tendra edat de deu anys, l'enviaren al Seminari de Girona on hi cursà els dos primers anys de la carrera eclesiàstica. Molt aviat, emperò, se li desvetllà un afany notable per al conreu de les ciències i retornà a sa llar, enprenent els cursos del Batxillerat, en el propi Institut de Figueres. Un cop assolit el títol de Batxiller, es traslladà a Barcelona, ingressant en la Facultat de Ciències i seguint aquesta carrera amb aprofitament notable. Tenia llavors 22 anys i ja sentí la pruija de l'ensenyament. En aquesta edat és quan vingué a Granollers i en companyia del mestre En Josep Sala, contractà, en 7 d'agost de 1866, l'establiment del Col·legi de segona ensenyança. Els entrebancs oficials, emperò, s'interposaren durant llarg temps per al normal funcionament del Col·legi, fins que en 24 de juliol de 1868 s'aprovà amb l'Ajuntament la contracta definitiva, instal·lant aquell en l'antic convent de Mínims, més conegut pel nom de Sant Francisco.

En aquesta data doncs, començà a exercir el seu apostolat, fins que, iniciant-se en el seu cos una greu malaltia, el seu condeixeble doctor Robert, li recomanà el sojorn en un clima més temperat. Seguint la prescripció facultativa, en 24 de juny del 1874, es traslladà a la ciutat d'Elche, exercint allà, per espai de set anys, en el Col·legi de «La Palma». D'aquesta població i fugint del còlera, allavors afrosament desenrotllat en aquelles comarques, anà a fer de mestre a la Roda, província d'Albacete, estant-s'hi tres anys, i d'aquest darrer punt passà a Guadalajara, fundant-hi una «Casa pensión y Colegio» agregat a l'Institut. Més, aviat enyorà sa pàtria i en ocasió de fer un viatge a sa ciutat nadina, entaulà amb qual-

EL BUST DEL SENYOR ESPÍ, modelat per l'escultor En Anselm Nogués, i instal·lat en el vestíbul de l'Escola de Segona Ensenyança

ques seus ex-deixebles de la nostra Vila que allí el sabien, i varen donar-li entent de retornar a nostre Col·legi, cosa que efectuà en l'any 1885, per a no moure's més d'entre nosaltres, fins al 16 de març del 1909, que la traïdora enfermetat, tant promptament adquirida se l'emportà del món dels vius,

De la feina d'educador de joventuts i de la seva austeritat i bonhomia, la generació actual n'està ben compenetrada i hom sab que, malgrat el correspondre aquesta segona època de llur estada en nostra Vila, amb una intensa lluita política que moltes voltes no sols espurnejà, sinó que ferí al volenterós mestre, els vintiquatre anys ininterromputs d'educador donaren valuosos i abundants fruits, puix que dels 130 a 150 alumnes que reberen les ensenyances en les fredes i humides aules de l'antic convent de Sant Francisco, a més d'eixir-ne bons i emprenedors comerciants i industrials, n'han sortit 13 metges, 10 apotecaris, 13 veterinaris, 8 advocats, 3 mestres, 2 enginyers,

3 procuradors i 3 militars, verdadera estela lluminosa que palesarà per sempre més l'obra excelsa de l'insigne mestre empordanès.

Que la seva memòria n'ii eternament en tots quants ne reberen de llur ensenyament gran benefici!

La festa d'homenatge

En el carrer d'Antoni Espí

Prèviament convidat el poble, per mitjà d'una alocució signada per la Comissió organitzadora, presidents de totes les Societats de la Vila i Excelentíssim Ajuntament, a les tres de la tarda del dia 2 s'anaren reunint en el saló de l'Alcaldia les autoritats, premsa local i demés invitats. A les tres i mitja s'organitzà la comitiva, la qual, precedida dels estandarts corresponents a les societats *Amics de la Unió Centre Radical* i *Orfeó Granolleri* (secció coral de La Unió Lliberal) es dirigí totseguit al carrer de Sant Francisco i en el lloc assenyalat, a l'objecte de descobrir oficialment la lloseta que ostenta el nom d'Antoni Espí i Grau, fixada en la parèt mateixa de l'edifici que ocupen les escoles primàries. Muntaren a la tribuna, aixecada *ad hoc*, la Comissió de l'homenatge, formada pels senyors En Josep Coma, En Pere Vegué, i En Alfred Canal; l'alcalde, En Paulí Torras; el que ho és accidental, En Joan Robert; el comandant militar; el jutge municipal, En Josep Soler; el reverent rector, doctor Josep Clotet; el diputat a Corts pel districte, En Francesc Torras; el diputat de la Mancomunitat de Catalunya, En Francesc X. Flaquer; els presidents de totes les societats locals, inclòs el de l'Associació de Música de Granollers, En Magí Anglés, el qual per oblit involuntari deixà de signar la fulla alocució dirigida al poble; i, per fi, l'ex-alumne més vell del

Banco Vitalicio de España

Delegació en aquest Partit

M. Anglés Vilella : Plaça Guimerà, 6 : Granollers